Lietas Nr. C30511512
Lietas arhīva Nr. C-1906-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese D.Bambere

ar sekretāri E.Ābolu

2013

.gada 5.septembrī

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par morālā un materiālā kaitējuma atlīdzību un

konstatēja:

/pers. A/ vērsās tiesā ar prasību pret atbildētāju /pers. B/ par morālā un materiālā kaitējuma atlīdzību. Prasībā norādīts, ka 2009.gada 15.septembrīpēc adreses Rīga, pa Juglas ielu no Pāles ielas puses Kvēls ielas virzienā ,atbildētājs /pers. B/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, nepievērsa pietiekamu uzmanību situācijai uz ceļa ,novērsa uzmanību no brauktuves ,uzbraucot uz ceļa labās apmales, pēc kā automašīna ``Mercedes Benz`` ar priekšējo labo daļu ietriecās šķērslī-apgaismes stabā.

Rezultātā prasītājai tika nodarīts viegls misas bojājums ar sekojošiem veselības traucējumiem-sejas sasitums ar sistu brūci un asinsizplūdumu, kakla daļas sasitums.

Ar savu darbību atbildētājs nodarīja materiālo zaudējumu prasītājai 1713,65 Ls apmērā.

No 2009.gada 1.septembra prasītāja tika pieņemta SIA ``/uzņēmums/`` par šuvēju ar darba algu 180,00 Ls uz pārbaudes laiku. Pēc ceļus satiksmes negadījuma, kas noticis 2009.gada 15.septembrī,darba devējs atlaida prasītāju no darba un pēc tam sāka strādāt tikai 2010.gada 7.aprīlī. Rezultātā sešus mēnešus bija spiesta atrasties bez darba un iztikas līdzekļiem.

Materiālo zaudējumu aprēķins - darba likme sastādīja 1083,00 Ls, darba diena ir 8 stundas (8,64 Ls dienā), 22 darba dienas - 190,60 Ls mēnesī, 6 mēnešu darba nespēja 1143,65 Ls.

Uzreiz pēc avārijas, 2009.gada 15.septembrītika nogādāta SIA ``Rīgas Austrumu Klīniskā Universitātes slimnīcā``, par ko liecina medicīnas eksperta atzinums Nr.30-2947.Par slimnīcu bija jāmaksā 18,00 Ls.

Bez tam ,tā, kā prasītājai ir slikta redze, viņai bija jāpērk brilles par 137,00 Ls.

Lai aizsargātu likumiskās tiesības un intereses 2011.gada 13.janvārī griezās pēc juridiskās palīdzības SIA ``Finanšu klienti un Ko`` un par juridiskajiem apkalpojumiem samaksāja 120,00 Ls.

Norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešajā daļā noteikto, ja šā panta otrajā daļā minētā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

2011.gada 22.septembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, izskatot krimināllietu, kurā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā tika apsūdzēts atbildētājs /pers. B/, pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas ,kā arī prasītājas iesniegto krimināllietas ietvaros prasības pieteikumu par kaitējuma kompensāciju, nosprieda /pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu piespiedu darbus uz 80 stundām, bet kompensācijas pieteikumu nolēma noraidīt.2011.gada 16.oktobrī tiesas spriedums stājās likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 350., 351., 352., 353., 549., 550., 551., 552.pantiem, Civillikuma 1635.,2350.pantiem,lūdz piedzīt no atbildētāja /pers. B/ materiālo kaitējumu 1713,65 Ls un morālo kaitējumu 2000,00 Ls, kā arī tiesas izdevumus.

Atbildētājs /pers.B./iesniedza tiesā paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību atzīst daļēji. Norāda, ka Kriminālprocesa likuma

22.pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas, un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju reglamentē Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā ``Ar noziedzīgu nodarījumu „Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas, kuras, ka norādījis Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2007.gada 20.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-269/2007, faktiski satur materiālo tiesību normas. Līdz ar to, izlemjot pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, tostarp arī par morālo aizskārumu, tiesai jāvadās no tām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācijas ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko personas, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt no šā panta otrās daļas izriet, ka kompensācijas ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi veic uz tiesas nolēmuma pamata.

Kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtības regulējums cietušajam, kas par tādiem atzīti Krimināllikuma 260.pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, būtiski atšķiras no vispārējās kārtības, kāda noteikta Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā. LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2009.gada 16.jūnija lēmumā lietā Nr. SKK-307/09 norādīts, ka šajos gadījumos kaitējuma kompensācijas veidu, apmēru un saņemšanas kārtību bez Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā ietvertajām normā, Civillikuma 1635.panta (2006.gada 26.janvāra likuma redakcijā), regulē arī speciālais likums un tam atbilstoši Ministru kabineta noteikumi.

2004.gada 7.aprīļa Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.pantā ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie zaudējumi iedalīti materiālos un nemateriālos zaudējumos, šā panta otrajā daļā skaidrojot, ka nemateriālie zaudējumi ir zaudējumi, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām sakarā ar: 1) cietušās personas fizisku traumu; 2) cietušās personas sakropļojumu, invaliditāti; 3) apgādnieka, apgādājamā vai laulātā nāvi; 4) apgādnieka, apgādājamā vai laulātā 1.grupas invaliditāti.

Apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumi Nr.331 ,,Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem".

Jautājums par Ceļu satiksmes likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpumu rezultātā nodarītā zaudējuma atlīdzināšanu reglamentēts arī Ceļu satiksmes likuma 44.pantā.

Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensāciju, jānodala kompensācijas apmērs pēc kaitējuma veidiem, nodalot materiālo kaitējumu no morālā kaitējuma.

Nepamatota ir prasītājas atsauce uz Civillikuma 1635.pantu, norādot, ka ar Krimināllikuma 260.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tiek apdraudēta ne tikai satiksmes drošība, bet arī cilvēka dzīvība un veselība, tāpēc viņas pienākums nav pierādīt kaitējuma apmēra pamatotību.

Prasītāja nav ņēmusi vērā, ka Atbildētājs atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 260.panta 1.daļas, t.i. par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu aiz neuzmanības. Šajās krimināllietās cietušajiem ir paredzētas tiesības uz apdrošināšanas atlīdzību arī par nemateriālajiem zaudējumiem.

LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments ar 2008.gada 29.oktobra lēmumā (lieta Nr. SKK-586/08), norādījis, ka tiesām jāvērtē jautājumu par cietušās tiesībām prasīt atlīdzību par viņai radītajiem zaudējumiem no apdrošināšanas kompānijas, jo, nosakot materiālā zaudējuma un morālā kaitējuma apmēru, tiesai ir jāņem vērā apdrošinātāja izmaksātā vai iespējamā apdrošināšanas atlīdzība.

LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2009.gada 29.janvāra lēmumā (lieta Nr. SKK-65/09) norādīts, ka kriminālprocesā, ,,izlemjot jautājumu par radītā kaitējuma atlīdzināšanu, jāņem vērā aprēķinātā, bet vēl neizmaksātā apdrošināšanas atlīdzība, izmaksātā atlīdzināšanas atlīdzība, iespējamā apdrošināšanas atlīdzība, ja persona, kura pretendēja saņemt apdrošināšanas atlīdzību, nav likumā ieteiktajā kārtībā iesniegusi iesniegumu par apdrošināšanas atlīdzību."

Ja apdrošinātāja izmaksātā kaitējuma kompensācija nesegs visus prasītājai nodarītos zaudējumus, vai izmaksās nepietiekošo morālā un materiālā kaitējumu atlīdzību, prasītājai neatlīdzinātajā daļā ir tiesības to prasīt piedzīt no satiksmes negadījumā vainojamās personas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumiem Nr.331 ,,Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem" 3.punktu apdrošinātājs var aprēķināt atlīdzību par cietušas personas sāpēm un garīgajam ciešanām cietušas personas fiziskas traumas dēļ no 20 līdz 400 latiem.

LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments ar 2009.gada 3.jūnija lēmumā (lieta Nr. SKK-308/09, norādīta, ka, lai arī „cietušajai personai nav pienākums griezties ar iesniegumu par nemateriālā zaudējuma atlīdzināšanu apdrošināšanas sabiedrībā, taču tiesai, izvērtējot pieteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, ir jāņem vērā iespējamais apdrošināšanas atlīdzības apmērs. Pretējā gadījumā tiktu pārkāptas apsūdzētā tiesības paļauties uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu."

Kompensācijas apmēru un saņemšanas kārtību reglamentē speciālais likums un Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumi Nr.331, vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanas gadījumā paredzot apdrošināšanas atlīdzību par nemateriālajiem zaudējumiem, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām, no 80 līdz 200 latiem. LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments ar 2009.gada 16.jūnija lēmumu (lieta Nr. SKK-307/09) atzinis, ka, ,,No vispārējās kārtības, kāda noteikta Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā, būtiski atšķiras kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtības regulējums cietušajiem, kas par tādiem atzīti Krimināllikuma 260.pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā", jo ,,šajos gadījumos kaitējuma kompensācijas veidu,

apmēru un saņemšanas kārtību bez Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā ietvertajām normām, Civillikuma 1635.panta (2006.gada 26.janvāra likuma redakcijā) regulē arī speciālais likums un tam atbilstošie Ministru kabineta noteikumi.

Kriminālprocesā, izlemjot jautājumu par radītā kaitējuma (kā materiālā, tā nemateriālā) atlīdzināšanu, jāņem vērā izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība, aprēķināta, bet vēl neizmaksātā apdrošināšanas atlīdzība, kā arī iespējamā apdrošināšanas atlīdzība neatkarīgi no tā, vai cietusī persona nav paspējusi iesniegt iesniegumu par apdrošināšanas atlīdzības piešķiršanu vai vispār nevēlas to darīt.

Minētā civilprasība izriet no kriminālprocesa apsūdzībā pēc krimināllikuma 260.panta pirmās daļas, līdz ar to attiecas iepriekš minētie Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta atzinumi.

Atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumu Nr.331 „Noteikumi par apdrošināšanas apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem" l.punktam, 3.1.punktā paredzētā maksimāli iespējamā apdrošināšanas atlīdzības summa nenozīmē, ka visos gadījumos tāda tiks arī izmaksāta, jo tas ir jautājums, ko izlemj apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

Prasītājai augstāk minētajā Kriminālprocesā no lietā esošajiem medicīnas dokumentiem konstatēti viegli miesas bojājumi. Miesas bojājumi izpaudās kā viegls galvas, kakla un acs sasitums, kas bijis par pamatu cietušajai izsniegt darba nespējas lapu no 2009.gada 16.septembra līdz 2009.gada 25.septembrim. Būtiski veselības traucējumi nav radušies, nav nekādas smagas sekas iestājušās. Redzes traucējumi prasītājai nelika konstatēti, līdz ar to izdevumi, kas saistās ar redzes pasliktināšanos nav attiecināmi uz atbildētāju.

No lietas materiāliem pievienotā darba līguma izriet, ka prasītāja noslēgusi darba līgumu 2009.gada 01.septembrī uz pārbaudes laiku līdz 2009.gada 30. septembrim. Prasītājas darba tiesiskās attiecības izbeigtas sakarā ar pārbaudes termiņa izbeigšanos.

Minētais darba līgums ir terminēts līgums, kas saskaņā ar Darba likuma 44.pantu darba līgums, kas noslēgts uz konkrētu termiņu un izbeidza ar termiņa notecējumu. Līguma darbības laikā prasītājai izsniegta darba nespējas lapa, kura likumā noteiktā kārtībā tiek apmaksāta. Pat tad, ja man būtu nepieciešams par šo laika posmu atlīdzināt prasītajai, tad tikai to starpību, kas būtu starp saņemto un pienākošo darba samaksu. Taču pierādījumus par saņemto slimības pabalstu prasītāja tiesai nav iesniegusi.

2010.gada 07.aprīlī prasītāja un prasītājas darba devējs, tas pats SIA ,,/uzņēmums/" noslēdz darba līgumu uz nenoteiktu laiku, līdz ar to darba tiesiskās attiecības pastāv. Atbildētājs uzskata, ka nav pamatots prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs ir vainojams prasītājas darba tiesisko attiecību izbeigšanā ar SIA ,,/uzņēmums/" 2009.gada 30.septembrī. Tās izbeigtas sakarā ar termiņa iestāšanos, jo bija noslēgtas uz konkrētu termiņu. Līdz ar to Atbildētājs nav vainojams apstāklī, ka prasītāja jaunas darba tiesiskās attiecības ar SIA „ /uzņēmums/" no jauna noslēgusi pēc sešiem mēnešiem.

Atbildētājs izdarījis pārkāpumu aiz neuzmanības, kā rezultātā nav iestājušās smagas paliekošas sekas, kas būtu par pamatu morālā kaitējuma pieprasītā apmērā piedziņai.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 18.pants noteic zaudējumus sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu, kuri ir apdrošinātāja novērtēti.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta 2.daļa paredz nemateriālos zaudējumus, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām, proti: cietušās personas fizisku traumu. Apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabinets.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.pants noteic zaudējumu atlīdzināšanu, proti, apdrošinātāji, kas ir apdrošinājuši ceļu satiksmes negadījumos iesaistīto transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesisko atbildību, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtē un nosaka katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem.

Prasītājai vispirms bija jāgriežas pie apdrošināšanas sabiedrības, kura apdrošināja attiecīgo transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību apdrošināšanas atlīdzības saņemšanai par nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem, un tikai tad, ja apdrošinātājs nav atlīdzinājis visus zaudējumus vai nepietiekošā apmērā morālo kaitējumu, viņa to drīkst prasīt piedzīt no satiksmes negadījumu izraisījušo personu.

Lūdz prasību noraidīt.

Prasītāja tiesas sēdē prasību uzturēja un lūdza to apmierināt. Paskaidrojumus sniedz atbilstoši prasības pieteikumā izklāstītiem argumentiem.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību neatzina. Sniedz paskaidrojumus atbilstoši tiesai iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem.

Tiesa izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, noklausījusies pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Prasītāja ir pamatojusi prasību ar Civillikuma 1635.pantu un 2350.pantu, norādot, ka atbildētājs ir nodarījis prasītājai morālo kaitējumu.

Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā

morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Civilprocesa likuma 192.pants nosaka, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Savukārt, Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība.

Lai varētu apmierināt prasību izskatāmajā lietā, saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu ir jākonstatē atbildētāja prettiesiska rīcība un prasītājas tiesību aizskārums un ka starp atbildētāja prettiesisku rīcību un morālo aizskārumu pastāv cēloniskais sakars.

Prasītāja nav atbrīvota no pierādīšanas pienākuma un prasītājam ir jāpierāda un jāpamato, kā izpaudusies atbildētāja prettiesiska darbība vai bezdarbība, prasītāja tiesību aizskārums un cēloniskais sakars starp atbildētāja prettiesisku darbību vai bezdarbību.

No lietas materiāliem pievienotā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 22.septembra sprieduma krimināllietā /pers. B/ apsūdzībā pēc krimināllikuma 260.panta pirmās daļas ir redzams, ka /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas un sodīts ar piespiedu darbiem uz 80 stundām. Tika nolemts cietušās /pers. A/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Prasītājai augstāk minētajā Kriminālprocesā no lietā esošajiem medicīnas dokumentiem konstatēti viegli miesas bojājumi. Miesas bojājumi izpaudās kā viegls galvas, kakla un acs sasitums.

Prasītāja savā prasības pieteikumā norāda, ka /pers. B/ darbību rezultātā viņai nodarīts materiālais zaudējums 1713,65 Ls, par 6 mēnešu darba nespēju zaudējumu, izdevumiem par slimnīcu, jaunu briļļu iegādi.

Attiecībā par materiāla kaitējuma piedziņu 1713,65 Ls apmērā, prasība noraidāma sekojošu apsvērumu dēļ.

No lietas materiāliem pievienotā darba līguma izriet, ka prasītāja 2009.gada 1.septembrī noslēgusi darba līgumu ar SIA ``/uzņēmums/`` uz pārbaudes laiku līdz 2009.gada 30. septembrim. Prasītājas darba tiesiskās attiecības izbeigtas 2009.gada 30.septembrī, sakarā ar pārbaudes termiņa izbeigšanos.

Minētais darba līgums ir terminēts līgums, kas saskaņā ar Darba likuma 44.pantu ir darba līgums, kas noslēgts uz konkrētu termiņu un izbeidza ar termiņa notecējumu.

Tiesa uzskata, ka nav pamatots prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs ir vainojams prasītājas darba tiesisko attiecību izbeigšanā ar SIA ,,/uzņēmums/" 2009.gada 30.septembrī. Tās izbeigtas sakarā ar termina iestāšanos, jo bija noslēgtas uz konkrētu termiņu. Līdz ar to Atbildētājs nav vainojams apstāklī, ka prasītāja jaunas darba tiesiskās attiecības ar SIA „ /uzņēmums/" no jauna noslēgusi tikai pēc sešiem mēnešiem.

Kā redzams no lietas materiāliem par miesas bojājumiem prasītājai tika izsniegta darba nespējas lapa par laika periodu no 2009.gada 16.septembra līdz 2009.gada 25.septembrim.

Tiesa uzskata, ka augstākminēta darba nespējas lapa likumā noteiktā kārtībā tiek apmaksāta.

Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā redzes traucējumi prasītājai netika konstatēti, līdz ar to izdevumi, kas saistās ar redzes pasliktināšanos un briļļu iegādi, nav attiecināmi uz atbildētāju.

Līdz ar to, attiecībā uz prasītājai nodarītajiem zaudējumiem, no tiesas sēdē pārbaudītiem un lietas materiālos esošiem pierādījumiem nav iespējams konstatēt cēlonisko sakaru starp atbildētāja rīcību un zaudējumiem, kā arī nav iespējams konstatēt zaudējumu esamību un to konkrēto apmēru, kā rezultātā tiesa nevar secināt, ka atbildētājs ir nodarījis prasītājai zaudējumus un tieši 1713,65 Ls apmērā.

Attiecībā par morālā kaitējuma piedziņu 2000,00 Ls apmērā tiesa uzskata, ka tas noraidāms sekojošu apsvērumu dēļ.

Ar „morālo kaitējumu" ir jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu.

Pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, nav iespējams secināt kā tieši prasītājam radies morālais kaitējums 2000,00 Ls apmērā. Kādu tieši atbildētājs prasītājam ir nodarījis nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Minētais morālā kaitējuma pamats un apmērs nav konstatēts arī 2011.gada 22.septembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas krimināllietas spriedumā.

Atbildētājs izdarījis pārkāpumu aiz neuzmanības, kā rezultātā nav iestājušās smagas paliekošas sekas, kas būtu par pamatu morālā kaitējuma pieprasītā apmērā piedziņai.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 18.pants noteic zaudējumus sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu, kuri ir apdrošinātāja novērtēti.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta 2.daļa paredz nemateriālos zaudējumus, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām, proti: cietušās personas fizisku traumu. Apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabinets.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.pants noteic zaudējumu

atlīdzināšanu, proti, apdrošinātāji, kas ir apdrošinājuši ceļu satiksmes negadījumos iesaistīto transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesisko atbildību, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtē un nosaka katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem.

Līdz ar to tiesa secina, ka prasītājai apdrošināšanas atlīdzības saņemšanai par nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem bija jāgriežas pie apdrošināšanas sabiedrības, kura apdrošināja attiecīgo transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka viņa savas tiesības būtu realizējusi likumā noteiktajā kārtībā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa secina, ka /pers. A/ prasība ir pilnībā noraidāma kā nepamatota, jo „zaudējumu" pamatā ir jebkādas mantas samazinājums, bet „morālā kaitējuma" pamatā ir fiziskas vai garīgas ciešanas.

Pamatojoties uz minēto unvadoties no Civilprocesa likuma 8.,41.,44.,97.,193.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par materiālā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena noteikta 2013.gada 3.oktobrī.

Tiesnese **D.Bambere**